

Ανάμνηση θαύματος Αγίου Σπυρίδωνος κατά των Λατίνων και του εξουνιτισμού στην Μητρόπολη Πειραιώς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Το θαύμα του Αγίου Σπυρίδωνος το οποίο τελέστηκε την 11η προς 12η Νοεμβρίου του έτους 1716 στην Κέρκυρα τιμήθηκε πανηγυρικά και φέτος στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος πολιούχου Πειραιώς, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Αρχικά στο χθεσινό κήρυγμά του κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, επισημαίνοντας ότι «ο σημερινός παραβολικός λόγος αφορά και ενασχολείται με την οριοθέτηση των αξιών του βίου, με την υποχρέωση του ανθρώπου να κατανοήσει το μέγεθος και το μεγαλείο της υπάρξεώς του και να κατανοήσει την

προοπτική των πραγμάτων της ζωής του».

Μιλώντας για τα δύο πρόσωπα της παραβολής, «έναν πλούσιο, που ζει ευφραινόμενος καθημερινά» «και έναν πένητα, ο οποίος βιώνει την τραγικότητα της πενίας του και την ερημία της κοινωνίας των ανθρώπων», επεσήμανε ότι «σκοπός της εικόνας των τύπων αυτών, είναι η πνευματική αφύπνιση». «Σκοπός της ζωής», πρόσθεσε, «είναι η επίγνωση και η οριοθέτηση των αξιών της ζωής μας, δηλαδή, να κατανοήσουμε ποιός είναι ο σκοπός της υπάρξεώς μας και να πορευτούμε, εργαζόμενοι το αγαθό, για την επίτευξη του σκοπού».

«Η επίγεια ζωή «δεν είναι το τέλος, ούτε είναι ο σκοπός. Είναι το μέσο». «Σκοπός είναι η αιώνια κοινωνία του ανθρώπου με τον Δημιουργό του», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε: «Ο πλούσιος ευφραινόταν κάθε μέρα λαμπρά. Ήταν κοινωνικά καταξιωμένος, ήταν ένας εκ των ολίγων, αλλά στη μεταφυσική πραγματικότητα απέτυχε παταγωδώς, γιατί δεν οριοθέτησε σωστά τις αξίες του βίου. Έμεινε στην κτιστή πραγματικότητα. Συνεπνίγη στην προσκαιρότητα και επιδερμικότητά του». «Αντιθέτως ο φτωχός Λάζαρος ο υπομένων, ο ευτελιζόμενος, ο λοιδορούμενος, ο άνθρωπος των πληγών και της τραγικής καταστάσεως βρίσκει την πληρότητα της ζωής. Μέσα από την ταλαιπωρία, τα βάσανα, τους στεναγμούς ανέτειλε για αυτόν η αιωνιότητα της ανθρώπινης ποιότητας και μεγαλοσύνης και απέβη οικιστής του Θεού, μέσα στην αγκαλιά του Αβραάμ».

«Την αιωνιότητα του ανθρώπου μας κηρύσσει το σημερινό Ευαγγέλιο. Αυτή που μερικοί την αρνούνται και δεν την πιστεύουν, αλλά την ίδια στιγμή επικαλούνται την τιμή και τη συνείδησή τους που είναι μεταβατικές πνευματικές αξίες», επεσήμανε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «ο Κύριος Ιησούς μας χαρίζει τη δυνατότητα να καταλάβουμε τις αξίες του βίου μας που δεν είναι η εγκόσμια δυναμική των πραγμάτων», αλλά «ο σκοπός είναι η κοινωνία με τον Δημιουργό. Η ένωση και η αλληλοπεριχώρηση των προσώπων». «Να γίνει ο άνθρωπος το κατοικητήριο του Θεού».

«Αυτό πέτυχαν οι Άγιοι τους οποίους τιμούμε σήμερα», σημείωσε αναφερόμενος στον Άγιο Σπυρίδωνα, «ο οποίος μέσα στα αναρίθμητα θαύματα που επετέλεσε, επετέλεσε και το θαύμα που συνέβη στις 11 προς 12 Νοεμβρίου του 1716, όπου μετά από τρεις εμφανίσεις κατ' όναρ στον Διοικητή της Νήσου Κέρκυρας, ο οποίος απείθησε στην εντολή του Αγίου, ανατίναξε την πυριτιδαποθήκη της Κερκύρας και έτσι «απαγόρευσε και παρεμπόδισε να μιάνουν τον Ιερό Ναό με την κακοδοξία της ρωμαϊκής εκκλησίας, που πλέον είχε αποκοπεί από το Σώμα της Εκκλησίας».

«Ο εξουνιτισμός της Εκκλησίας θα ήταν το επόμενο βήμα», υπογράμμισε ο

Σεβασμιώτατος και υπενθυμίζοντας το λόγο των Πατέρων της Εκκλησίας μας ότι τα φαύλα δόγματα, γεννούν και φαύλο βίο, σημείωσε ότι «ο δυτικός Χριστιανισμός έχει υποκύψει στην *woke* ατζέντα σήμερα σε τέτοιο σημείο αίσχους, ώστε ακόμα και στους κατ' επίφαση ναούς τους να τελούν την ευλογία, όχι απλώς της ανατροπής της ανθρώπινης οντολογίας και φυσιολογίας, αλλά και της ανθρώπινης προσωπικότητας, ευλογώντας αθέσμους γάμους προσώπων του ιδίου φύλου».

«Ο Άγιος Σπυρίδων προστάτευσε την Εκκλησία από τον εξουνιτισμό της», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, ενώ αναφέρθηκε και στον Άγιο Ιερομάρτυρα Κοσμά, Πρώτο του Αγίου Όρους, τον οποίο δολοφόνησαν στις Καρυές οι λατινόφρονες ψευδοορθόδοξοι που είχαν αποδεχθεί την ένωση με τον φράγκο Πάπα και προκειμένου να επιβάλουν αυτή την ένωση της ληστρικής συνόδου της Λυών δολοφονούσαν Ορθοδόξους.

«Αυτά τα πρόσωπα δεν προσκύνησαν τα πάσης φύσεως είδωλα και για αυτό αγίασαν», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος να πάρουμε όλοι το μήνυμα αυτό και «να εντάξουμε τον αγώνα της ζωής μας στο Φως του Χριστού που “φαίνει πάσι”».

